

AKTUALNO



RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 37 (523), 8. kolovoza 2021.



KRALJICA



XIX nedjelja kroz godinu

*Presveti Božji svećenice,
blagi ispovjedniče,
izvrsni propovjedniče,
preblaženi oče Dominiče,
od Gospodina odabrani
i iznad svih u svoje doba Bogu ugodni,
drag životom, naukom i čudesima slavan:
radujemo se što Te imamo pred Gospodinom
Bogom našim kao svoga osobitog odvjetnika.
Tebe, koga među ostalim Božjim svecima
i odabranicima
častim žarkom pobožnošću,
iz dubine srca
zazivam iz ove doline jada.*

I. čitanje (1 Kr 19, 4 – 8), II. čitanje (Ef 4, 30 – 5, 2)
Evandjelje po Ivanu (Iv 6, 41 – 51)

ISUS BOŽJI DAR (kruh života) LJUDIMA

Moderna psihologija uči nas da dijete uči životne geste (ponašanje), kao i jezik od starijih. Poslije i ljubav usmjerava prema imitiranju: utvara se prema onome koga se ljubi, pa i imitira ga se. To nam svjedoče stariji s pravom. Sveti Pavao poziva: „Nasljedujte Boga jer vi ste njegova ljubljena djeca.“

Imitiranje Boga Oca događa se po imitiranju Isusa, koji je “vidljiva slika nevidljivog Boga“. Nemoguće je imitirati Boga bez da se ne imitira Isusa. Ovo je osnovica cijelog kršćanskog duhovnog života. Na ovo nas upućuje duhovni učitelj Toma Kempenac u svojoj knjizi „Nasljedovanje Isusa Krista“. Jasno je da od nas nitko ne može obnoviti Isusov život u njegovim svakodnevnim detaljima. To je pokušao sv. Franjo Asiški. Ali svi smo pozvani da berem djelomično u nečemu nasljedujemo Isusa.

Ako ne možemo u njegovoj 'božanstvenosti' mogli bi u njegovom 'čovještvu'. Kroz Isusa je Bog progovorio i otkrio svoj odnos prema ljudima i ljudski odnos prema Bogu. Isus je Božji dar ljudima. I kroz Isusa se najviše očitovala Božja ljubav prema ljudima, prema svakom čovjeku. Tako možemo reći da je Božja bit ljubav – Bog je ljubav! (Sv. Ivan). Bog je Bog jer ljubi, jer se daruje svima nama, svim bićima. Po svojoj ljubavi on nam svima daruje postojanost.

Zato je i svim bićima cilj da nasljeduju Boga, da ljube. Što više ljube više su slični Bogu, više nasljeduju Boga. Da bi čovjek bio istinski čovjek potrebno je da ljubi. I Isus nam je pokazao kako se božanski ljubi. Sv. Ivan kaže: mi smo ljubav upoznali i povjerovali joj. To je istinsko vjerovanje. Učenici su dirali Isusovo predanje, on im se potpuno predao, a kako se predao u ruke čovječje oni su ga prihvatili i slijedili, asimilirali. Slikovito rečeno, apostoli su 'pojeli' Isusa i s njime se izjednačili.

Oni su ga shvatili kao svoj životni kruh. Novi čovjek i nova era trebali bi biti po Isusovu liku, nasljedovati Isusa Krista. A Isusov lik je uzvišeniji od prvoga (prirodnog) Adama. I sad se nama postavlja pitanje da li želimo biti kao Isus. Ako to ne želimo onda je uzaludna cijela Isusova ponuda da se preobrazimo i postanemo ljudskiji ljudi. A Bog nas poziva i nudi nam sredstva da postanemo kao Isus, da postanemo njegovi sinovi

i kćeri. Isus je postao 'kruh' novog čovjeka. Baš samog čovjeka. Isusom se treba hraniti, udisati njegov duh i njegov život. U nas s njime ulazi besmrtnost. Oni koji žive Isusa živjet će i njegovu vječnost. Samo Božja ljubav hrani čovjeka u onome čega je čovjek najgladniji. Zar čovjek nije najgladniji ljubavi.

Dapače, svakodnevni kruh najslade jedemo ako je izraz ljubavi. Ako roditeljski kruh nije govor ljubavi, kao da nam nije životni kruh. Svaki put kad ljubimo kao Isus postajemo sličniji njemu, postajemo bliže svojem ljudskom pozivu, pozivu da budemo kao naš Bog. Zato je važno u sebi osjetiti čovjeka, (svi smo ljudska bića) ali kao da svi nismo ljudi. Tko u sebi osjeti čovjeka osjetit će i čovječju glad. Ta čovječja glad je drukčija od biološke gladi. Ta glad je drukčija i potrebna joj je drukčija hrana. Nju hrani istinski Čovjek, Isus Krist. Zar svi sakramenti, osobito euharistija, nisu ta hrana kojom Isus hrani svoje sljedbenike (imitatore).

Tko se hrani božanskom hranom taj čini i božanska djela. Isusova hrana hrani čovjeka za čudesa, što znači uzvišenije činiti od gole prirode. Da se u nama istinski rodi novi čovjek mi bi činili čudesna djela. Zar mnoga naša djela ne ostaju na razini životinja i pokazuju nas životinjskim? A istinska ljudska djela uvijek su božanska. Porodimo u sebi čovjeka pa će se u nama poroditi i Isus i Bog. U čovjeku se Bog 'rađa'. Naša je najveća muka što smo mi malo ljudi.

Često znamo reći da nam smeta ljudstvo..., nama ne smeta ljudstvo već je problem da imamo malo čovječnosti (ljudskosti). Isus nam daje Euharistiju kao hranu što je On sam ta hrana. Svakodnevni kruh pretvara u samoga sebe i hrani svoje sljedbenike kao što majka hrani svoje dijete. Euharistija je hrana gladnom čovjeku. Zato kad je riječ o hrani koju Isus nudi, ni u kojem slučaju ne treba ju poistovjetiti s običnom fizičkom ishranom. To nam je valjda svima jasno.

Opasno je u euharistiju uvesti fizicizam. Ona je duhovna hrana, nebeska hrana. Kroz cijelo Evandjelje Isus nam se otkriva kao voda žednome, kao svjetlo u tami. Isus je Put, Istina i Život čovjeku. Tko ide Isusovim putem, tko ga slijedi i 'imitira' hodit će u svjetlu. Možda na prvi pogled neće vidjeti cilj, ali hodeći Isusovim putem doći će do cilja – postat će Božji čovjek.

Fr. Marijan Jurčević